

CORCONSULTORI de la doctora Portland

Obrim en aquest número una nova secció. És ni més ni menys que un consultori a través del qual els nostres lectors podran tenir resposta a qüestions que els preocupen. Per a fer-se càrrec d'un espai tan delicat hem hagut de cercar el personatge idoni i l'hem trobat en una persona dotada per a la psicologia i amb una gran experiència de la vida que no dubtem sabrà aconsellar-los en aquests temps de crisi dels valors espirituals quan sembla que milenis de civilització han d'ésser emportats per l'onada del materialisme. «Defensaré sempre —ens ha dit— els valors de la persona per sobre dels de la matèria, els de l'oprimit per sobre dels de l'opressor i aconsellaré d'acord amb aquests principis».

Resposta n.º 1. — A una fastiguejada:

—«He consultat la interpretació centripeta de la doctrina bisbalenca sobre el tema del divorci i no he trobat enlloc referència com a causa de dissolució del vincle que «al marit li put l'alè». Amiga, tens dues solucions: aguantar (el massoquisme, de vella i rànica tradició, està de moda) o bé «tirar-te al monte». És clar que primer caldria que consultessis algun membre del gremi de perfumistes i adroguers de la ciutat per si hi ha algun producte que pugui ajudar-te».

Resposta n.º 2. — Al veí n.º 348 d'una senyora estupefacta:

—«Penseu que, si la vostra veïna està tan bona com a vós us sembla, convé

que no badeu; pel que em dieu, vós sou casat i la vostra dona deu de tenir veïns, oi? Vull dir-vos que no us passi com a aquell que volia llana i va quedar esquilat».

Resposta n.º 3. — Al masculista número 4030854.

—«A la vostra carta m'expliqueu el tracte que doneu a la vostra «santa esposa» com vós mateix l'anomeneu; permeteu-me que us digui que la planyo pel purgatori que deu estar passant. Jo us aconsellaria que canviéssiu de procedir però, com que al vostre escrit ja em dieu que no penseu fer-me cas, solament us faré una reflexió. Penseu que després del purgatori sol venir el cel i que, si ella pren consciència de la seva situació, us podrieu trobar en situació d'haver de fer grans les portes de casa vostra».

Resposta n.º 4. — A un susceptible:

—«Que no, home, que no! No podeu pas prendre com una premonició el fet de viure al carrer Àngel Guimerà (dit també de les banyes). No feu cas del que diu la gent. En conec que de fa molts anys hi viuen i com si visquessin al carrer Zorrilla, per exemple».

Resposta n.º 5. — A un exultat:

—«Pel to de la vostra carta es veu que, de l'Ajuntament, n'esteu fins al capdemunt. Vàlgum Déu, quin vocabulari!, i quins epítets! Si ens referim a la vostra

pregunta us he de dir que és totalment impossible —amb estadístiques a la mà— que tots ho siguin; de tota manera, i d'acord amb estudis científics de la màxima fiabilitat, haurem d'estar d'acord que algun n'hi deu haver. Per altra part, no ens n'hem de fer estranys: n'hi ha a les millors famílies».

Resposta n.º 6. — A un purità:

—«Ja m'ho crec, ja, que vàreu veure tot un eminentíssim cardenal de la Cúria Romana vestit «com il faut» ballant amb una cubana que ensenyava mig pit i un bon tros de cuixa i que estava molt bona i que...

Però home! Que no sabeu que aquell dia era Carnestoltes? Cuideu la vostra llengua que la maledicència és un vici molt lleig i normalment l'escàndol està, només, en el propi cervell del qui s'escandalitza.

Doctora PORTLAND

ES CORCÓ ACUSA REBUT

(Alguns lectors d'ES CORCÓ ens demanen que toquem temes que són del seu interès. Pensem complaure'ls en el que puguem (en tot fóra impossible: no som cap superman i menys ara que encara som tan joves). De moment el que farem és donar-los l'acús de rebut i fer un petit comentari del tema que ens proposen. No cal dir com agrim la seva col·laboració al temps que encoratgem a participar tothom qui hi tingui interès.

Recuperem les festes

...Coincideixo amb la vostra visió del que han de ser les festes: «la participació, el contacte entre els veïns, la naturalitat, el retorn a la naturalesa i als plaers que podem donar-nos a nosaltres mateixos, són característiques que haurien de poder ser aplicades a qual·sevol·la manifestació festiva».

D'això que proposeu, de recobrar els aplecs de Sant Baldiri, de Romanyà, La Divina Pastora..., hi estic totalment d'acord. Podeu comptar amb la meua adhesió i ajut en la mesura que em sigui possible.

La «Casa de la Vila»

...Llegint la vostra carta em pensava que us havieu equivocat de destinatari. No és ES CORCÓ, és Àncora, la revista que s'ha manifestat contrària al costum del

Sr. Alcalde de dir-ne «Casa de la Vila» del que ells consideren hauria de dir-se'n «Palacio Municipal». De tota manera i per tal que no sembli que vull fugir d'estudi us diré que, de moment, ja en conec tres que estan d'acord amb la denominació de «Casa de la Vila»: l'alcalde, vós i jo. També crec que la ciutat que no deu ser diferent de la resta del país, no està per a fer referèndums, almenys si el que cal decidir no és més que la qüestió de canvi de noms.

Sant Feliu al Mundial-82

...A mi no m'ha fet estrany que al Sr. López de Lerma l'hagin nomenat membre de la comissió de seguiment del mundial de futbol del 82: aquesta qüestió forma part de les atribucions dels diputats que d'aquesta manera defensen els interessos del país. Pensi que malgrat que és fill d'una ciutat a la que ni tant sols no hi ha un camp de futbol digne d'aquest nom, això no significa que no pugui estar al corrent i fins i tot ser un expert en l'esport de la pilota.

La vostra proposta de demanar-li que ens construeixi un camp de futbol no la veig massa viable, però si vostè ho diu... En fi, el senyor López de Lerma llegeix Es Corcó i ens podrà dir si hi ha alguna possibilitat.